

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Vix alius est malus minùs excusabilis, quàm qui malè accusat alium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Abilius quam cum ab alio perperam arguimur aut accusamur. Atque hinc

SEPTIMA VERITAS.

Vix alius est malus minus excusabilis, quam qui male accusat alium.

RATIO hæc est inter alias, quod vix est ullus malus minus excusabilis quam qui peccat contra notius naturæ lumen. Sic enim scire & videre magis potest quod peccet; aut si non videt, signum est naturæ valde corruptæ & malignæ.

Sed qui male accusat alium, peccat contra notius naturæ lumen, nempe contra istud quo vix est aliud notius; Ne quid velimus alteri quod nollemus nobis; Nollemus autem sic male accusari, ut dictum est Hæc est enim lex & Prophetæ. Id est, hoc unum vel maxime lex omnis præcipit, hoc unum vel præcipue legum omnes interpretes commendant, urgent, inculcant, nullus ut ignorantiam, impotentiam, aut quidvis deum excuset.

At forte dicit se non ita reum, se non ita culpandum, se non recusatorem argui si se arguendum nosset; Sed hæc est ignorantia sui valde damnosa quæ vel est causa cur alios tam facile quis arguat: vel quod quis alios tam facile arguat, inde seipsum ignorat: Quod utrumque est pestilens & valde arguendum; unde hæc est gemina &

OCTAVA VERITAS

Major perspicacitas in alienis, major in suis cæcitas.

Vel sic ex opposito:

Major in suis cæcitas, major perspicacitas in alienis.

RATIO utriusque est eadem, quod quanto se nosset animus extra se magis profundit, minus de se intus sibi reservat.

Sed cum se nimis ita foras effundit, tunc est major perspicacitas in alienis; & cum minus intra se de se habet, tunc est major in propriis cæcitas. Oportet enim animum sui totius plane compotem, & in se toto collectum ut se suosque

defectus probè agnoscat; Quod SS. Patres fuse passim exponunt: In primis Origenes in illud primi Cantico, Si ignoras te, o pulcherrima inter mulieres, egredere & abi post vestigia gregum. S. Basilus in illud Attende tibi. S. Bernardus in libris de Consideratione ad Eugenium Papam, quem ut applicet ad se cognoscendum, sic primò illum ad se revocat: Cum omnes te habeant, esto etiam tu ex habentibus unus. Quid solus fraudaris munere tui? Usquequo vadens spiritus & non rediens? Usquequo non recipis te, & ipse inter alios vice tua?

Sandtus vero Gregorius in illud Jobi ad suos adversarios: Vos contra me erigimini, & arguitis me opprobriis meis, egregie docet sic perverti ordinem, quando prius aut magis ad alios quam ad nos cognoscendos & accusandos incumbimus, cum nullus alium accusare vel judicare sit aptus qui se prius non judicat. Verba ejus sunt: Ordo quippe erectionis in bono iste est, ut primùm contra nos, postmodum contra malos erigamur. Nam quis contra bonos erigitur, per superbiam inflatur. Contra nosmetipsos enim erigimur, quando mala propria recognoscens, districta nosmetipsos poenitentia ultione ferimus, quando nequam nobis in peccatis parcimus, & nullis erga nos cogitationum blandimentis inclinamur. Qui si districtè prius nostra in nobis mala insequimur, justum quoque est, ut etiam contra aliena mala utiliter erigamur: & ea qua in nobis punimus, etiam in aliis redarguendo superemus. Sed hanc erectionem mali nesciunt, quia se relinquunt, & bonos impetunt. Sibi se intra conscientiam suam mollitie blanda adulationis inclinant, & contra bonorum vitam districtione asperitatis eriguntur. Vnde amicus beati Jobi in ejus flagello timentibus, rectè nunc dicitur: At vos contra me erigimini, id est, vosmetipsos redarguendos relinquitis, & me districtis sententiis increpatis. Qui enim semetipsum prius non judicat, quid in alio rectum judicet, ignorat. Et si novis fortasse per auditum quod rectè judicare debeat: rectè tamen judicare aliena merita non valet, cui conscientia innocentia propria nullam judicii regulam præbet. Hinc est enim quod insidiantibus quibusdam, & puniendam adulteram deducentibus dicitur: Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittit. Ad aliena quippe punienda peccata ibant, & sua reliquerant. Revocantur itaque intus ad conscientiam, ut prius propria corrigant, & tunc aliena reprehendant. Hinc est quod cum tribus

L. 1, c. 5.

Job. 19.

L. 14. c. 13.

Ioann. 8.

Benja-